

Política | Actualitzat el 15/04/2018 a les 17:42

El front antirepressiu es fa sentir al carrer i reclama la formació d'un Govern

Sindicats i entitats demanen l'alliberament dels presos polítics i exigeixen a la Moncloa una solució política i dialogada al conflicte català | L'Espai Democràcia i Convivència també urgeix els dirigents catalans a garantir ja una investidura efectiva que tombi el 155

Manifestació convocada per l'Espai Democràcia i Convivència per demanar la llibertat dels presos | Adrià Costa

"Quan ens unim en la defensa dels drets i la democràcia som imparables". És el missatge que ha llançat el president del Parlament, Roger Torrent, just abans d'arrencar una mobilització convocada per visualitzar que el clam per a l'alliberament dels presos polítics és ampli i plural.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/152772/clam/massiu/transversal/reclamar/llibertat/dels/presos/politics>) L'Espai Democràcia i Llibertat ha bastit un front antirepressiu que aquest diumenge ha cristal·litzat al carrer i que no s'ha oblidat de posar deures als dirigents polítics:

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/152775/entitats/sindicats/reivindiquen/no/ajorni/investidura/president>) al govern espanyol ha exigint la fi de la judicialització del conflicte i una resolució política i dialogada, mentre que els dirigents catalans els ha demanat que investeixin ja un president i formin Govern, una reivindicació que topa amb l'opció que sospesa Carles Puigdemont d'esgotar els terminis

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/152624/puigdemont/portara/al/limit/terminis/investidura>) .

Centenars de milers de persones -315.000 segons la Guàrdia Urbana i 750.000 segons els

organitzadors-

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/152776/video/fotos/imatges/aeries/manifestacio/contra/repressio/estat>) han respost a la convocatòria d'una plataforma que aplega des dels principals sindicats com UGT i CCOO a les entitats independentistes ANC i Òmnium i que ha fet mans i mànigues per teixir una aliança per sobre de les diferències. Més enllà de les discrepàncies polítiques i estratègiques, el nucli promotor ha prioritzat un mínim comú denominador que donés com a resultat una mobilització transversal que ha aplegat tots els accents del sobiranisme català. L'argamassa de tots ha estat la reivindicació de l'alliberament dels dirigents independentistes, la denúncia de la regressió en drets i llibertats i la defensa de la cohesió i de la democràcia.

Tant les entitats com els partits han complert i han deixat de banda les diferències polítiques i estratègiques just ara que es compleixen sis mesos des de l'entrada a la presó dels "Jordis". Les principals cares de JxCat, ERC, CUP i "comuns" hi han assistit amb l'objectiu de situar el focus en el greu balanç de la situació -nou dirigents presos i set d'exiliats- i en la pluralitat de veus que aquest diumenge han sortit al carrer de forma pacífica per denunciar-ho. Els partits sobiranistes hi han participat cedint la primera línia a sindicats i entitats, que han lluit senyeres. Amb tot, l'estelada ha estat de llarg la bandera que més ha onejat a la mobilització.

Capçalera de la manifestació convocada per l'Espai Democràcia i Convivència. Foto: Adrià Costa

Un manifest amb deures per a tothom

Si bé "llibertat presos polítics" i "us volem a casa" han estat les principals proclames de la manifestació, també s'ha tornat a sentir la reivindicació "president Carles Puigdemont". En paral·lel, però, als clams de la ciutadania, l'Espai Democràcia i Convivència ha fet públic un manifest en el qual ha volgut transmetre dos missatges clars. Un d'ells anava adreçat directament a la situació de bloqueig polític a Catalunya i té com a principals destinataris els partits independentistes. "És necessari que de forma urgent, sense ingerències polítiques o jurídiques, s'elegeixi president de la

Generalitat de Catalunya", recull el manifest, que també insta a constituir un nou Govern "que pugui exercir de forma plena les seves competències" i restablir el normal funcionament de totes les institucions de la Generalitat, ara arrabassat pel 155.

EN DIRECTE Els manifestants criden "llibertat presos polítics" i "Puigdemont president"
<https://t.co/FTE1KtIKgV> (<https://t.co/FTE1KtIKgV>) [pic.twitter.com/fXILbaAOG8](https://t.co/fXILbaAOG8)
(<https://t.co/fXILbaAOG8>)

? NacióPolítica (@naciopolitica) 15 d'abril de 2018
(https://twitter.com/naciopolitica/status/985474011122585600?ref_src=twsrc%5Etfw)

El reclam perquè no s'ajorni més la investidura i la formació de Govern arriba en un moment d'indefinió sobre el pla D, de desacord per quin ha de ser el pròxim presidenciable i amb una pulsó creixent de l'entorn de Puigdemont per esgotar els terminis fins al 22 de maig, data a partir de la qual es convocarien eleccions si no s'ha produït una investidura. L'altra exigència va dirigida al govern de Mariano Rajoy perquè posi fi a la judicialització d'un conflicte d'arrel política i s'assegui a negociar amb Catalunya. "Els conflictes polítics s'han de resoldre políticament, per la via de la negociació i el diàleg. Cal donar una solució democràtica al conflicte i preservar la convivència i la cohesió social", recull el manifest.

El número dos de Junts per Catalunya, Jordi Sànchez, i el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/152777/sanchez/estat/autoritari/mai/mereixera/governar/poble/lliure>) també han fet arribar un prec, en aquest cas, als manifestants i que va en la línia de fer de la unitat i del pacifisme la millor eina per defensar-los just en una setmana en què s'han produït detencions d'activistes dels CDR sota les acusacions de rebel·lió i terrorisme. "Avui tornem a demostrar un cop més la capacitat del poble català d'unir-se en moments difícils", ha dit Cuixart en la missiva llegida per Txell Bonet, la seva dona. Sànchez, per la seva banda, ha carregat contra les "violències inventades" per part de l'estat espanyol però ha demanat no cedir "al xantatge de la por ni a la temptació de la violència" en la missiva que ha estat llegida pel seu fill Oriol. Els dos "Jordis" estan citats aquest dilluns pel jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena.

Una dona reivindica que Carles Puigdemont sigui president. Foto: Adrià Costa

Les absències i el lideratge dels sindicats

Les presències han estat valorades per tots els accents del sobiranisme, com també les absències. Si bé independentistes i "comuns" -des d'Ada Colau a Xavier Domènech- han anat de la mà, ha estat sorollosa la plantada del PSC, que ha declinat participar en una manifestació sota el pretext que no se sentia interpel·lat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/152398/psc/no/participara/manifestacio/contra/repressio/convocada/diumenge>). Els socialistes catalans han aparcat en els darrers dies la seva proposta de govern de concentració, desacreditada de forma reiterada pel PSOE.

Inevitable ha estat que el més actiu dins del front antirepressiu hagi estat l'independentisme, una diagnosi que ja van preveure tant els socialistes com sectors dels sindicats que en els darrers dies s'han rebel·lat en contra de la implicació en la mobilització. Els secretaris generals de la UGT i CCOO a Catalunya, Camil Ros i Javier Pacheco, però, han estat implacables en aquest sentit i han subratllat el seu paper per "bastir ponts", a la vegada que han assenyalat Ciutadans com el principal causant de la divisió. "El més difícil és donar la cara per bastir ponts i no generar blocs", ha dit Ros, que ha lamentat que els sindicats estan "rebut de tots els costats".

De fet, el caràcter plural de la mobilització s'ha recollit en les exigències no cenyint-les només als drets i llibertats dels dirigents independentistes i del seu moviment basat en l'acció no violenta, sinó també d'artistes, sindicalistes i activistes condemnats o investigats en els darrers anys per accions que emmarquen dins de la llibertat d'expressió. L'Espai Convivència i Democràcia ha denunciat també els "atacs violents feixistes" que s'han produït a Catalunya i altres indrets de l'estat espanyol. En aquest sentit cal, ha dit Xavier Domènech just abans d'arrencar la manifestació, una "recció global" davant una regressió que "afecta Catalunya i Espanya". De moment, però, les manifestacions antirepressives multitudinàries no han quallat més enllà de les fronteres catalanes.

Els manifestants a plaça Espanya Foto: Albert Alcaide